

INDO-EUROPEESCHE KOLONISATIE van Noord-Nieuw Guinea.
Het vertrek der eerste kolonisten per s.s. „Van Noort” van Makasser.

Deze foto werd ons toegezonden door den heer
v. d. Tol te Makasser, secretaris van het plaatselijk
comité tot steun der „wilde” kolonisten.

Indo-Europeesche Kolonisatie

Uit de Indische bladen zal men wellicht iets vernomen hebben omtrent den drang van kleine Europeanen, zoowel Hollanders als Indo-Europeanen, naar 'n eigen land.

Daar de Indo-Europeanen den rechtsstaat volgen van hun Europeeschen vader en in tegenstelling met den Indonesiër geen grond in eigendom kunnen krijgen, worden zij door de emancipatie van den Inlander verdrongen.

Om dit streven in goede banen te leiden is opgericht de „Vereeniging voor Kolonisatie in Nieuw Guinea”, waarvan 't hoofdbestuur te Soerabaya zetelt, terwijl 'n sterke afdeling in Nederland is gevormd.

Van Maart tot midden Mei werd een groote exploratietocht gemaakt door een landbouw-consulent, een opper-houtvester, een medicus, twee ambtenaren van het

Binnenl. Bestuur en een vertegenwoordiger der vereeniging, den journalist Misset van Soerabaya en een vertegenwoordiger der filmcompany.

Doel was het meest gunstige terrein voor 'n Hollandsche volksplanting uit te zoeken, om daar te vormen 'n Hollandsch Australië als een oplossing van het Indo-probleem en een uitweg voor het Nederlandsch bevolkingssurplus. Dit houdt in de vorming van een Westersch territorium zonder toelating van Inlandsche en Chineesche bedienden en werkkrachten. Anders gezegd is het ook de meest vreedzame kolonisatie welke denkbaar is, daar de menschen zich gaan vestigen in een practisch „ledig land” en door eigen arbeid in hun behoeften moeten voorzien.

Bovenstaande groep emigranten wenschten de resultaten van den grooten weten-

schappelijken onderzoekstocht niet af te wachten, maar zijn op eigen risico de onderneming begonnen, niettegenstaande de gouverneur van de Molukken en van Oost-Java met 't hoofdbestuur van bovengenoemde vereeniging dezen voortijdigen trek met den meesten nadruk hebben ontraden.

In weerwil hiervan zijn de van Malang afkomstige emigranten zoowel te Malang als te Makasser met geestdrift ontvangen, terwijl de Europeesche ingezetenen van beide plaatsen het als een eerezaak hebben beschouwd, de menschen zolang te steunen, tot zij in 't onontgonnen land zichzelf kunnen onderhouden. Belangrijke bedragen en vele vrachtauto's met levensmiddelen en goederen zijn daarvoor bijeengebracht om gedurende enkele jaren naar Noord-Nieuw-Guinea te worden nagezonden.